

איריס קאופמן, רחל יפעת וג'ודי קופרסמיט, החוג להפרעות בתקשורת,
אוניברסיטת חיפה
רד גינזבורג, החוג לספרות ילדים, מכללת סמינר הקיבוצים

בחירות לשוניות ובחירות ספרותיות של ילדי גן בעת בניית סיפור משוחזר

מבוא

הסיפורים שילדים מספרים משקפים תהליך התפתחות לשוני-קוגניטיבי ומאפשרים גישה להבנת האופן שבו תופסים הילדים את העולם, והדרך שבה הם מארגנים את חוויותיהם. כבר בגיל שנתיים אפשר למצוא, לפחות בחלק מסיפורי הילדים, התחלה וסיום, שימוש בלשון עבר ועוד מגוון מרכיבים לשוניים צורניים. תהליך ההתפתחות מתקדם מהיעדר סימן צורני אופייני לסיפור עד לצורה פיוטית הכוללת מאפיינים מוסכמים של הסוגה (Applebee, 1978; Bruner, 1990).

במחקרים שונים נמצא שקריאה יומיומית של סיפורים וסגנון קריאה שבו ההורים משוחחים על הסיפור ומגיבים להערות הילדים ושאלותיהם, תומכים בהתפתחות הלשונית של הילד, תורמים להרחבת אוצר המילים שלו ומסייעים לשכלול יכולת ההבנה שלו ויכולת ההבעה שלו (Crain-Thorenson & Dale, 1992; Whitehurst et al., 1994). עוד נמצא, כי קריאת סיפורים מעודדת את התפתחות המודעות של הילד לתפקיד ולשימוש בשפה הכתובה (Concept about Print), ומעוררת יחס חיובי לקריאת סיפורים (Gillespie & Twardosz, 1997). מחקרים שבהם השתתפו ילדים שיש להם קשיים ברכישת השפה הראו תמונה דומה. תכנית התערבות המבוססת על כך שמבוגר וילד קוראים סיפור בצוותא - וכך למרחב שביניהם יש ערך בפני עצמו נוסף על עצם הקריאה ועל תוכן הסיפור - תוך שימוש באסטרטגיות המעודדות אינטראקציה והגברת המודעות לכתוב, הובילה להתפתחות משמעותית של המודעות לכתב, ליחס חיובי לקריאה, להשתתפות מרובה יותר בשיחה וכן להרחבת הלקסיקון (Crain-Thorenson & Dale, 1999; Ezell & Justice, 2000). תיאוריות סוציו-אינטראקטיביות, המבקשות

להסביר את תהליך רכישת השפה, מדגישות את חשיבותן של תמיכה חברתית ומסגרת הקשרית בתהליך ההתפתחות הלשונית (Tomasello, 2003) ומחזקות את חשיבותה של קריאת סיפורים בכלל וכחלק מתכנית התערבות לילדים עם קשיים ברכישת השפה, בפרט. קריאה משותפת של ספרים מספקת מסגרת חברתית והקשרית עם אינטראקציה תקשורתית בעלת משמעות, שבה תפקיד המספר מועבר בהדרגה לילד והופך אותו שותף לשיח ולומד פעיל.

ילדים "קוראים" עוד בטרם רכשו את מוסכמות הכתב (Tolchinsky, 2003). הם משחזרים את הטקסט תוך כדי דפדוף והתבוננות בכתוב, על פי מה ששמעו מן המבוגר ועל פי האיוורים שבספר. בעת השחזור נשענים הילדים על הידע שלהם ועל תפיסותיהם על אודות השפה הכתובה ומאפייניה, משתמשים בשפת הספר ומבטאים תהליך המשקף את המעבר המורכב מן השפה הדבורה לשפה הכתובה, או כפי שמנסחת זאת פלד (תשנ"ח) מן "השיח השיחתי" אל "השיח האורייני".

במחקר שבחן התנהגויות קריאה של ילדים כשהם משחזרים סיפור מוכר תוך כדי קריאתו בפני קהל מאזינים, מצאו החוקרות רמות שונות של שחזור הסיפור (Kaderavek & Sulzby, 2000). ברמה הבסיסית נשענו הילדים על האיוורים בלבד וסיפורם לא התגבש לכדי סכמה סיפורית מלאה. לעומת זאת, ברמה המפותחת יותר, ניסיונות השחזור התבססו יותר ויותר על הטקסט הכתוב והתגבשו לכלל "קריאה" עצמאית המתקרבת לטקסט המקורי. על פי מחקר זה נוצר דפוס התפתחותי שלפיו ילדים משתמשים באסטרטגיות שונות, ברמות השונות על פני רצף ההתפתחות. מיפוי הטקסטים המשחזרים וזיהוי האסטרטגיות שבהן משתמשים הילדים בסיפורם, מאפשר לנו ללמוד משהו על רמת ההתפתחות שבה מתפקד הילד. אפשר להתמקד בהיבט זה או אחר ממגוון רחב של היבטים הנוגעים לבניית הסיפור: היבטים לשוניים (תחביר, אוצר מילים ומשלב), היבטים מבניים (סכמת הסיפור) והיבטים תוכניים (בדיקת פרטי התוכן שנכללים בטקסט). במחקר שבו נבדקו מאפיינים לשוניים ונרטיביים נמצא כי ילדים, גם אלה שיש להם קשיים ברכישת השפה, חיברו קטעים ארוכים יותר (מבחינת מספר הפסוקיות) ובעלי מגוון לקסיקלי רחב יותר במטלות שחזור סיפורים בהשוואה למטלות "המצאת" סיפורים (Gazella & Stockman, 2003; Schneider & Vis Dube, 2005). ההנחה היא, כי שחזור

סיפור מוכר, מספק לילד מסגרת לשונית-נרטיבית שבה הוא יכול לבחור את המרכיבים הנראים מתאימים בעיניו לצורך בניית הסיפור, בין שמדובר בטקסט המילולי ובין שמדובר במידע ויזואלי מתוך האיורים. חשוב לציין כי גם אם הסיפור המשוחזר נשמע כדקלום הטקסט המקורי, הרי שתהליך יצירת הסיפור משקף למעשה את מה שהילד תופס כמאפיינים ההכרחיים בטקסט שהוא מנסה לשחזרו (Sulzby, 1985). בחינת הסיפור המשוחזר מאפשרת לבחון תהליכים לשוניים, טקסטואליים ופרגמטיים. תהליכים אלה באים לידי ביטוי בשינויים שעושים הילדים מול הטקסט המקורי ובבחירות הלשוניות שלהם. בדומה לתהליכים טבעיים של התפתחות השפה, החשיפה החוזרת לטקסט תבוא לידי ביטוי גם בהשתנות הספורים המשוחזרים. הנחה זו מעוגנת במחקרים המעידים על כך שככל שהילדים מתנסים יותר בשחזור ספורים ומשחזרים את אותו ספור כמה פעמים, כך הם מתקרבים לטקסט המקורי ומרבים להשתמש בסממנים של שפה כתובה (Sulzby, 1985).

במחקר הנוכחי בחרנו לבדוק סיפורים משוחזרים של ילדים ולהתמקד בבחירות הלשוניות והספרותיות שהם נוקטים בשחזור הסיפור המקורי בעת "קריאתו" בפני אחרים. הנחת המחקר הייתה, שמיפוי האסטרטגיות הלשוניות של הילדים בשלושה שחזורים חוזרים, יאפשר את בחינת ההשפעה של החשיפה החוזרת לספר וההתנסות החוזרת ב"קריאתו" לנמענים, על ההתפתחות וההתקרבות הלשוניות לטקסט המקורי. מטרה נוספת הייתה להשוות בין האסטרטגיות שנקטו בשתי קבוצות: ילדים שהתפתחותם רגילה וילדים שיש להם קושי ברכישת השפה, כדי לברר האם חשיפה חוזרת לספר משמשת מקור לימוד גם בעבור ילד שהתפתחותו מבחינה לשונית מעוכבת.

שיטה

אוכלוסייה

אוכלוסיית המחקר כללה שתי קבוצות של ילדים: שלושה ילדים מגן רגיל (שתי בנות ובן, שגילם: ר' - 3;11, ת' - 3;9, מ' - 4;3 בהתאמה); ושלושה ילדים מ"גן שפה" - גן המיועד לילדים שיש להם קשיים ברכישת השפה (שתי בנות ובן, שגילם: ב' - 6;11, ל' - 6;11, ק' - 6;5 בהתאמה). הילדים מ"גן שפה" הראו יכולת לשונית המתאימה לפחות לראשית ה"שלב הדקדוקי המאוחר" (מידע זה התקבל מקלינאית התקשורת של הגן). הילדים בשתי

הקבוצות באו מבתי מטפחים וחוו חוויות של קריאה יומיומית משותפת עם מבוגר.

כלים

הספר שנבחר למחקר היה **העכביש העסוק** מאת אריק קארל (תרגום לעברית: מירה מאיר). בחירת הספר נעשתה על פי כמה שיקולים: (א) הספר לא היה מוכר לילדים שהשתתפו במחקר בשתי הקבוצות, כך שאפשר היה לעקוב אחר השפעת החשיפה החוזרת לטקסט על הבחירות הלשוניות והספרותיות של הילדים בעת השחזור של הסיפור; (ב) פורמט הספר הוא פורמט מוכר לילדים, הכולל תבנית של טקסט ואיורים; (ג) מבנה הספר הוא של שיר סיפורי, שהוא המבנה הדומיננטי בסיפורי ילדים בגיל הרך. האלמנט המוזיקלי בסיפור הנבחר אינו מושתת על חריזה, אלא על משפט חזרתי, המופיע בסיום כל אפיזודה בעלילה והוא הנותן לסיפור את הקצב המיוחד לו ומעגן את הקורא והמאזין ברצף ההתרחשות העלילתית ("הי... הי... זהל הסוס, "רוצה לרכב?" / העכביש לא ענה. הוא היה עסוק מאד בטוויית רשת הקורים שלו. // "מו מו!" געתה הפרה, "רוצה לאכול עשב?" / העכביש לא ענה. הוא היה עסוק מאד בטוויית רשת הקורים שלו. // "קוקוריקו" קרא התרנגול, "רוצה לתפוס זבוב טרדן?" / והעכביש תפס את הזבוב ברשת שלו... בקלי קלות!). (ד) למרות המשלב הגבוה, הלקסיקון מוכר ברובו לילדים בגילאים אלה והסיפור אינו מורכב מבחינת התוכן.

הליך

הפגישות עם הילדים מן הגן הרגיל נערכו בתוך חדר שקט בגן הילדים. עם כל ילד נערכו שלוש פגישות, בפער של כשבוע ימים בין פגישה לפגישה. בכל פגישה שמע הילד את הסיפור מן המבוגר פעמיים, ואחר כך התבקש לשחזר ול"הקריא" את הסיפור כאילו הוא הסופר שכתב את הספר. במרבית הפגישות נכחו יותר מילד אחד, וכל ילד "הקריא" למבוגר ולילד האחר את הסיפור בתורו. סך הכל התקבלו מכל ילד שלושה סיפורים משוחזרים.

הילדים ב"גן שפה" העדיפו לשתף פעולה במסגרת הרטינית המוכרת להם, ולכן פגישות המחקר עמם נערכו בגן במהלך מפגש קריאה קבוצתי רוטיני של הגננת והילדים. במסגרת זו נערכו עם כל ילד שלושה מפגשים, בפער של ארבעה ימים בין מפגש למפגש. בכל פגישה שמעו הילדים את הסיפור

מן הגנת, ולאחר מכן התבקשו לשחזר ול"הקריא" את הסיפור לקבוצה, כל אחד בתורו, כאילו הם הגנת המספרת את הסיפור במפגש הקריאה. בסך הכול התקבלו שלושה מכל אחת משתי הילדות סיפורים משוחזרים, ומן הילד התקבלו שני סיפורים.

סיפורי הילדים הוקלטו באמצעות רשם-קול ותועתקו בידי הבודקת לסימני IPA (International Phonetic Alphabet) בצירוף סימנים מוסכמים לציון אספקטים פרוזודיים. נוסף על כך, תומללו הסיפורים המוקלטים בכתבה קונבנציונלית, שאינה מביאה בחשבון היגוי משובש או לא-מדויק, כדי להקל על הקוראים ולשם הדגמה של פרוטוקול הניתוח שלהלן.

ניתוח הסיפורים המשוחזרים

חלוקה ליחידות ניתוח

בניתוח שפתם של ילדים בגיל הצעיר, מקובל להשתמש במבע, ולא במשפט, כיחידת הניתוח הבסיסית (ברמן, 1997), זאת משום שפעמים רבות מבעיהם של הילדים הנמצאים בשלבים שונים של רכישת השפה אינם מקבילים ליחידה התחברית המופשטת המוכרת למבוגר כ"משפט", אלא לובשים צורה של היגדים מובנים פחות. הבחנה זו רלוונטית בייחוד כשמנתחים את שפתם של הילדים שיש להם קשיים ברכישת השפה, אשר עקב הקושי מתבטאים לעתים במבעים מקוטעים, לא מאורגנים ולא קבילים מבחינה מורפו-תחברית. נוכח זאת, בחרנו במבע כיחידת הניתוח. במסגרת הגדרה זו יחידת הניתוח יכולה להיות פסוקית עצמאית אחת או פסוקית הבנויה מאיבר עיקרי ומכמה איברים המחוברים או משועבדים לו. השימוש במבע נמצא יעיל במחקר הנוכחי, מכיוון שיחידה כזו גם אם אינה שלמה או מאורגנת מבחינה תחברית - תופעה שכיחה בשיח ילדים (Kress, 1997) - עדיין היא יחידה רעיונית-סמנטית ואפשר להקביל בינה לבין היחידות הרעיוניות בסיפור המקורי. לצורך המחקר הצבנו את הפסוקיות של הספורים המשוחזרים מול המשפטים הרלוונטיים בסיפור המקורי¹. למשל:

הטקסט המקורי:

בוקר אחד העיפה הרוח את העכביש מעל השדה. חוט משי דק נמתח מגופו.

1 למרות שהספר מתורגם מאנגלית והנוסח העברי הוא תרגומו, הביטוי "טקסט מקורי" מתייחס בעבודה זו לטקסט המתורגם שהוקרא לילדים ושאותו התבקשו לשחזר.

דוגמאות לטקסטים של ילדים:
ביום בוקר אחד הרוח העיפה אותו ואת העכביש.
ביום בוקר אחד השמש זרחה, העיפה את העכביש ואת החוט שלו.
בבוקר אחד התעורר, זרחה השמש, התעורר העכביש, ונשבה רוח, והעיפה את הרשת שלו לגדר.

הפסוקיות שהקשרן מצוי מחוץ לעולם הסיפור (שיחה שאינה נוגעת ישירות לתוכן הסיפור, בין הילדים לבין עצמם או בין הילדים לבין מבוגר, למשל על תהליך ההתארגנות לקראת הקריאה) נכללו אף הן בתעתיק וסומנו בתוך סוגריים מרובעים.

מיקום הבחירות הלשוניות בסיפור

מכיוון שהסיפור שנבחר אינו בעל מבנה עלילתי קלסי (Labov & Waletzky, 1997), לצורך הניתוח הנוכחי, בחרנו בשני מקומות בטקסט המקורי, והגדרנו אותם על פי הפונקציה שהם ממלאים בסיפור: פתיח ודו-שיח.

פתיח

בחינת מבעי הילדים בפתיח נשענה על הקידוד שנקבע בפרופיל ניתוח הנרטיב אצל Bliss, McCabe & Miranda (1998) ועל פי מה שמוגדר אצל Kaderavek & Sulzby (2000) כניסיונות של הילד "to set the scene", דהיינו לספק למאזין הנאיבי, שאין לו ידע משותף עם הקורא, מידע על אודות הרקע להתרחשויות והדמויות המשתתפות. ניתוח הפתיח בסיפורים המשוחזרים התייחס למידת האקטיביות של העכביש, ולהבחנה בין פסוקיות המספקות אוריינטציה ורקע (Labov, 1972), לבין הפסוקיות המשמעותית המתחילה את האירועים.

הטקסט המקורי בפתיח כולל את הפסוקיות האלו:
בוקר אחד העיפה הרוח את העכביש מעל השדה / חוט משי דק נמתח מגופו / העכביש נחת על גדר ליד החווה / והתחיל לטוות את חוט המשי שלו / שקוראים לו קור.

שלוש הפסוקיות הראשונות מספקות לקורא מידע על הרקע להתרחשות העלילה. בכלן, העכביש, שהוא הדמות המרכזית בסיפור, נותר פסיבי, מועף על ידי הרוח, שמנחיתה אותו על גדר החווה וחוט המשי שלו נמתח

ממנו. רק בפסוקית הרביעית הופך העכביש אקטיבי ומתחיל לטוות את חוט המשי שלו.... זהו האירוע המשמעותי בפתחת הסיפור, שכן הוא המאתחל את השתלשלות האירועים הבאה אחריו.

דו-שיח

רצף הסיפור בטקסט המקורי בנוי מיחידות דו-שיח בין החיות השונות לעכביש, שאותו הן מנסות להזמין לפעילות משותפת, למשל:

"מו מו!" געתה הפרה, "רוצה לאכל עשב?" / העכביש לא ענה. / הוא היה עסוק בטוויית רשת הקורים שלו.

קריאת המבנים הללו מגלה כי למעשה אין מתקיים דו-שיח, שכן העכביש אינו עונה. במסגרת הניתוח בחנו את מבעי הילד שנועדו לשחזר את הדו-שיח בין הדמויות השונות לבין העכביש, ובדקנו את התייחסותו לקיומו או אי-קיומו של דו-שיח (Kaderavek & Sulzby, 2000).

ממצאים

בבואם לשחזר את הסיפור, שינו הילדים את הטקסט המקורי בדרכים שונות ומגוונות. מבדיקת הסיפורים עולה כי אפשר לאפיין את אסטרטגיות הלשון שהילדים נקטו בהן בעת שחזרו הטקסט, על פי שלוש קטגוריות כלליות:

השמטה (Omission) - ויתור על פריטים לשוניים (מילים או פסוקיות שלמות) מתוך הטקסט המקורי, ללא החלפתם בבחירה לשונית אחרת של הילד.

תוספת (Insertion) - בחירה לשונית של הילד שאינה מופיעה בשפת הספר וממלאת פונקציה לשונית מסוימת (למשל, לשון הספר: העכביש לא ענה; לשון הילד: אבל העכביש לא ענה).

החלפה (Substitution) - בחירה לשונית של הילד שאינה זהה לשפת הספר ומשמשת במקום יחידה לשונית (מילה או פסוקית) המופיע בטקסט המקורי (למשל, לשון הספר: היה לו יום עמוס; לשון הילד: היה לו יום עסוק).

במחקר הבודק התנהגויות קריאה של ילדי גן בעת שחזרו סיפור תיארה Sulzby (1985) רמות שונות של שחזור, החל מניסיונות המבוססים על האוירים בספר ואינם מתגבשים לכדי סכמה סיפורית וכלה בניסיונות

המבוססים על הכתב ומתקרבים לטקסט המקורי. ניסיונות אלה יוצרים דפוס התפתחותי לפיו ילדים משתמשים באסטרטגיות שונות ברמות השונות, כשהאסטרטגיה המפותחת ביותר היא זו של החלפה.

ניתוח כמותי של האסטרטגיות הלשוניות

בחינה כוללת של השינויים הלשוניים אצל שלושת הילדים מן הגן הרגיל, מראה שעם העלייה במידת החשיפה לספר, הלכה ופחתה כמות השינויים הכללית משחזור לשחזור וניכרה התקרבות לטקסט המקורי. תופעה זו חזרה גם עם שני ילדים (ב' וק') הלומדים ב"גן שפה", אולם אצל הילדה השלישית (ל') לא חל שינוי משמעותי במספר הכללי של השינויים.

בדיקת השינויים הלשוניים על פי הקטגוריות השונות (השמטות, תוספות והחלפות) בשלושת הסיפורים המשוחזרים של הילדים מן הגן הרגיל, מראה כי ככל שגדלה מידת החשיפה לספר, ירדה כמות ההשמטות והתוספות, אך כמות ההחלפות דווקא עלתה.

בדיקה זו אצל הילדים ב"גן שפה" הראתה תוצאות שונות בקטגוריות השונות:

השמטות - בדומה לילדים בגן הרגיל, אצל שני ילדים (ב' וק'), ככל שגדלה מידת החשיפה לספר כמות ההשמטות פחתה. לעומתם, אצל ל' לא נמצא דפוס אחיד ביחס לכמות ההשמטות לאורך השחזורים.

החלפות ותוספות - בדומה לילדים בגן הרגיל, עם התגברות מידת החשיפה לספר, אצל שני ילדים (ב' וק') ניכרה ירידה במספר התוספות; אולם בעוד אצל ב' נצפתה עלייה במספר החלפות, אצל ק', בשונה מן הילדים עם התפתחות רגילה ובשונה מב', הייתה ירידה גם במספר החלפות. שוב, אצל ל' אי-אפשר לאתר דפוס אחיד, גם ביחס לתוספות ולהחלפות.

תיאור ואפיון האסטרטגיות הלשוניות

כדי לתאר את הבחירות הלשוניות של הילדים בבואם לשחזר את הטקסט המקורי, נציג להלן דוגמאות ממבעי הילדים משתי הקבוצות בשלושת השחזורים, כפי שהופיעו בפתח ובדו-שיח.

טבלה 1: דוגמאות משחזור הפתיח - ילדים מגן רגיל

שחזור III	שחזור II	שחזור I	
פעם אחת הרבה שנים היה רוח חזקה, והעיפה את העכביש ואת הקור.	ביום בוקר אחד השמש זרחה, העיפה את העכביש ואת החוט שלו.	ביום בוקר אחד הרוח העיפה אותי ואת העכביש.	ר'
בבוקר אחד הרוח העיפה את העכביש ואת החוט שלו. נחת על הגדר. התחיל למשוך את הרשת שלו.	בבוקר אחד התעורר, זרחה השמש, התעורר העכביש, ונשבה רוח, והעיפה את הרשת שלו לגדר.	בוקר אחד הרוח העיפה את החוט של העכביש.	ת'
בוקר אחד השמש זרחה. העכביש מתח את החוט מגופו.	בוקר אחד העיפה את הרוח את העכביש. קודם החוט מתח אותו ככה.	העכביש.	מ'

בסיפור המשוחזר של ר' אפשר לראות כי גם לאחר החשיפה החוזרת לספר היא משמיטה את ההיגד המרכזי המתחיל את השתלשלות אירועי הסיפור (העכביש נחת על גדר ליד החווה... והתחיל לטוות את חוט המשי שלו, שקוראים לו קור), ומציינת בפתיח רק התרחשויות פסיביות המתארות את מה שקורה לעכביש. לעומתה, אצל ת' אנו יכולים לראות התפתחות בפתיח משחזור לשחזור. בשני השחזורים הראשונים ת' מציגה גם כן פרספקטיבה פסיבית, אך בשחזור השלישי היא אינה משמיטה עוד את ההיגד המשמעותי והעכביש שלה התחיל למשוך את הרשת. אצל א', השחזור הראשון מצומצם מאוד ואינו מציע למאזין פתיחה לסיפור, אולם שני השחזורים הבאים כבר מספקים רקע. השחזור השני ניתן מנקודת מבט פסיבית, בעוד השלישי מלמד על העכביש האקטיבי, שמתח את החוט מגופו וכך מרמז על העלילה העתידה לבוא.

נציין כאן שתי תופעות מעניינות. מבחינת הקשר בין האיור והטקסט הכתוב - שלושת הילדים מתייחסים בסיפורם המשוחזר גם לאיור ומציינים כי השמש זרחה, למרות שמידע זה אינו קיים בטקסט. מבחינה לקסיקלית - הילדים מעדיפים חלופות למילה קור: רשת, מילה הקשורה למכלול הוויזואלי של הקורים שיוצר העכביש ומופיעה מאוחר יותר בטקסט במהלך הדו-שיח, וכן חוט, מילה המתאימה לפעולת הטוויה ומתארת את הקור. בהקשר זה מעניין לציין כי בתרגום הסיפור מאנגלית לעברית בחרה המתרגמת להוסיף את הפסוקית: ...שקוראים לו קור, היגד שאינו מופיע בטקסט באנגלית. מן הדוגמאות עולה כי אף לא אחד מן הילדים בחר לשחזר פסוקית זו שיש בה קונוטציה דיסקטית. הילדים גם ויתרו על תיאור הקור - משי.

טבלה 2: דוגמאות משחזור הפתיח - ילדים מ"גן שפה"

שחזור III	שחזור II	שחזור I	
העכביש העסוק. בוקר אחד הרוח העיפה את העכביש מאת החווה.	בוקר אחד העכביש הוא לא, הוא לא ענה כי הוא היה עסוק ב(...). הקורים שלו.	שעשיתי לי קור אמר העכביש. עשיתי קורי עכביש אמר.	ב'
יום אחד השמש זרחה שהוא עשה דברים העכביש.	העכביש עשה פה.	פעם אחת העכביש הזה נפל לעשב שעל ה(...).	ל'
	העכביש העסוק. בוקר אחד העיפה הרוח את העכביש לגדר של החווה.	העכביש העסוק. בוקר אחד הרוח העיפה את העכביש. היא העיפה אותו לגדר של החווה.	ק'

הפתיח אצל ב' משתנה משחזור לשחזור. בשחזור הראשון ב' מתייחסת

למשפט החוזר, המופיע בדו-שיח בין החיות, ולא לפריטי הרקע והפתיחה. ראוי לציין כי קטע זה בשחזור אמנם אינו מאורגן ואינו משקף מבנים נרטיביים לכידים, אך יש בו מאפיין בולט של לשון כתובה: אמר העכביש, דהיינו, היפוך המיקום של הנושא והנשוא. בשחזור השני מתחילה ב' את הספור במלות הפתיחה *בוקר אחד*, אך שוב חוזרת ומשחזרת את הדו-שיח. ואילו בשחזור השלישי אפשר לראות התפתחות הן מבחינת הארגון הלשוני והן מבחינת התקרבות לטקסט המקורי. הם משלבים כותרת הכוללת את שם הסיפור, תיאור זמן ההתרחשות המופיע בשפת המקור (*בוקר אחד*), ואירוע אחד מאירועי הפתיחה (*הרוח העיפה את העכביש*). עם זאת, ב' בוחרת להשמיט את פעולת טוויט הקורים המתחילה את הסיפור.

הניסיונות לשחזור הטקסט מביאים לכדי ביטוי את הקושי הלשוני הספציפי של הילד הקורא. כך למשל ניכר הדבר בניסיונותיה של ל' לשחזר את הטקסט. אולם למרות הקושי אפשר לראות, כי היא מתחילה את הסיפור בפתיחה, משתמשת במילות פתיחה אופייניות לסיפורים (*פעם אחת / יום אחד*) ומתמקדת בפעולתו של העכביש (*העכביש עשה... עשה דברים העכביש*) המאתחלת את האירועים. עוד רואים כי בדומה לילדים בגן הרגיל גם ל' מגלה ערנות, מתייחסת למידע באיור ומציינת ש-השמש זרחה.

לעומת שתי הילדות, השחזורים של ק' קרובים יותר לטקסט המקורי. עם זאת, ק' אמנם מציין את שם הסיפור בשני השחזורים, אך הוא משמיט את אירוע הסיפור העיקרי ובוחר להשאיר רק התייחסות לרוח שהעיפה את העכביש.

בחרנו לציין כאן עוד שתי תופעות מעניינות. האחת, ל' משתמשת בביטויים דאיקטים (*פה, זה*) אשר משקפים כנראה את העובדה שמבחינתה המאזינים לסיפורה נוכחים, רואים את הטקסט ואת האיורים ויכולים להבין את כוונתה. האחרת, בשחזור הראשון ק' יוצר שתי פסוקיות נפרדות אך קשורות זו לזו מבחינה סמנטית באמצעות כינוי גוף (*רוח - היא*) ואילו בשחזור השני, בעבור אותו רעיון, ק' משמיט את כינוי הגוף המתייחס לרוח ויוצר פסוקית אחת. גם בכך אפשר לראות התפתחות, למרות שק' עדיין אינו משחזר את הניסוח המדויק בטקסט המקורי.

טבלה 3: דוגמאות משחזור הדו-שיח - ילדים מגן רגיל

שחזור III	שחזור II	שחזור I	
מו מו אמרה הפרה, רוצה לאכול עשב? לא לא לא. הוא היה עסוק בטוויית רשת הקורים שלו.	מו מו געתה הפרה, רוצה לאכול עשב? העכביש היה עסוק ברשת הקורים שלו.	מו מו אמרה הפרה ושאלה, רוצה לאכל עשב? אבל העכביש לא ענה.	ר'
מו מו אמרה הפרה, רוצה לאכול עשב? העכביש לא ענה. הוא היה עסוק בטוויית רשת הקורים שלו.	מו מו אמרה הפרה, רוצה לאכול עשב? העכביש לא ענה. הוא היה עסוק בטוויית רשת הקורים שלו.	באה פרה ואמרה, מו רוצה לאכול עשב? לא. הוא לא ענה.	ת'
מו מו פעתה הפרה. רוצה לתפוס זבוב? הוא לא ענה. הוא היה עסוק בטוויית רשת הקורים שלו.	מו מו אמרה הכבשה, רוצה לתפוס דבורה? לא. העכביש היה עסוק ברשת הטווייה של החוט.	מו מו אמרה הפרה, רוצה לאכול עשב? העכביש לא ענה.	מ'

בשחזור הראשון, מציינים שלושת הילדים את הפנייה של הפרה לעכביש, ואת העובדה שהפנייה נותרת ללא מענה מצדו, אך משמיטים את הפסוקית המסבירה מדוע לא ענה. בשני השחזורים האחרים הם משלימים את המידע (עסוק בטוויית רשת הקורים שלו). בשחזור השלישי מאפשרת ר' לעכביש לענות לפרה, נוקטת דיבור ישיר ומוסיפה לטקסט המקורי את תשובתו (לא, לא, לא).

בשחזור הראשון, ר' ות' משתמשות בביטוי ספרותי וממסגרות את פניית הפרה בשני פעלים (אמרה הפרה ושאלה / באה פרה ואמרה). בשני השחזורים האחרים משתנה מבנה זה לגרסת הטקסט המקורי וכך מושגת ההתקרבות לשפת הספר.

בנוגע לשימוש בפעלים, שלושת הילדים משחזרים את הדו-שיח באמצעות דיבור ישיר, ומשתמשים במשפטים הכוללים פועל אמירה לפני ציטוט ישיר של דברי החיה. עם זאת, במרבית השחזורים בוחרים הילדים להשתמש בשורש אמ"ר ולא בפועל הספציפי געתה הפרה (פרט לשחזור השני של ר'). מעניין לציין כי בשחזור השלישי, א' אמנם בוחר להשתמש בפועל אמירה ספציפי (פעתה), אלא שהפועל אינו מתאים לחיה המדוברת (פרה). עוד אפשר לראות כי בין השחזור השני לשלישי מ' משנה את מבנה הסמיכות מרשת הטווייה של החוט לטוויית רשת הקורים שלו שהוא המבנה המקורי. שאלה מעניינת היא האם במקרה זה ההתקרבות לשפת הטקסט המקורי מעידה גם על התפתחות בהבנת המשמעות הלקסיקלית של מבנה סמיכות זה.

טבלה 4: דוגמאות לשחזור הדו-שיח - ילדים מ"גן שפה"

הילד	שחזור I	שחזור II	שחזור III
ב'	באה פרה דפקה על החלון. דפיק דפוק דפיק, מי שם בשקיק? אין קול ואין עונה. העכביש נכנס פנימה.	מה מה פעה הכבשה, רוצה לבוא לאורווה? לא. הוא לא ענה. הוא היה עסוק בקורים שלו.	מו מו פעתה העז. הפרה. רוצה לישון? העכביש לא ענה.
ל'	מו מו לא ענה לפרה. הפרה רוצה לאכל עשב. מה אתה עושה?	והפרה אני, מו מו, יש לי חלב.	מו אתה רוצה לאכול עשב?
ק'	מו מו געתה הפרה, רוצה לאכול עשבים? עכביש לא ענה.	מו מו געתה הפרה, רוצה לאכל עשב? העכביש לא ענה.	

מבין כל השחזורים בשתי הקבוצות, אחת הדוגמאות המעניינות ביותר היא זו של ב' המופיעה בשחזור הראשון. בסיפורה, ב' שואלת מבנה המוכר לה מספרו של לוי קיפניס **ששה בשקיק אחד** (בא אדמוני מר תמר, דפק על השקיק ואמר: דפיק דפוק דפיק! מי שם בשקיק?... קפץ ונכנס פנימה) ומשבצת לתוכו את הדמויות מן הספור הנוכחי (באה פרה דפקה על החלון. דפיק דפוק דפיק, מי שם בשקיק?... העכביש נכנס פנימה) תוך שהיא שומרת על התכנים הרלוונטיים לסיפור על העכביש (אין קול ואין עונה).

בבחירת פעלי האמירה מדייקת ב' בסוג הפועל ומשחזרת אותו כפי שמופיע בטקסט המקורי (פעתה הכבשה / פעתה העז), אך בשחזור השני היא משבצת את ההתאם הדקדוקי בין פועל האמירה לבין מין החיה (פעה הכבשה). ל' שומרת על עקרון הדו-שיח ובשלושת השחזורים שלה החיה פונה לעכביש שאינו עונה. בשחזור הראשון, נוכחות העכביש מנוסחת חלקית (לא ענה לפרה) אך בשחזורים האחרים נוכחות העכביש רק משתמעת מתוך פניית החיה. ראוי לציין כי גם אצל ל' אנו רואים תופעה מעניינת. בשחזור השני אומרת הפרה: ...יש לי חלב. זוהי תוספת אסוציאטיבית בעקבות הסיפור, הנובעת מתוך ידע העולם של הילדה.

לעומת שתי הילדות, ק' קרוב יותר לשפת הטקסט המקורי. הוא מציין הן את הפנייה והן את חוסר התגובה של העכביש ומשתמש בפועל האמירה הספציפי (געתה).

דיון

במחקר זה רצינו לבדוק כיצד משפיעה קריאה חוזרת של ספר על הבחירות הלשוניות והספרותיות של ילדים כשהם משחזרים את הספור בפני קהל מאזינים. ממצאי המחקר מגלים כמה וכמה מגמות ותופעות מעניינות. ככל שהילדים נחשפים לסיפור ומכירים אותו טוב יותר, כך מתקרב סיפורם לשפת הספר מבחינה לשונית ובמקביל נכנסים יותר פרטי תוכן אל תוך הסיפור שיצרו. בשחזור הספור נוקטים הילדים שלוש אסטרטגיות עיקריות: השמטה, שינוי או החלפה של פריט לשוני או פריט תוכן מן הסיפור המקורי. כמו כן, ככל שמידת ההיכרות עם הספר מעמיקה ועם ההתנסות החוזרת בשחזור, מרבים הילדים להשתמש בלשונם ולהחליף את

הפריט הלשוני של הטקסט המקורי בכזה המוכר להם. עם זאת, הילדים גם מאמצים את שפת הספר וניכרת רכישה הן בתחום הלקסיקון והן בתחום המבנים הדקדוקיים.

למרות המגמות שנצפו, אפשר לומר כי קיימת שונות בין הילדים בין שתי הקבוצות ובתוכן מבחינת כמות השינויים שהם עושים בטקסט וכן מבחינת מהות הבחירות הלשוניות שלהם. שלא כמו הילדים בגן הרגיל, אצל הילדים ב"גן שפה" אי-אפשר היה לגלות דפוס קבוע בהשתנות הטקסט המשוחזר ככל שהיכרותם עם הספר עלתה, תופעה המשקפת את הקושי הספציפי של כל ילד. לעומת הילדים בגן הרגיל, שהשלימו את החסר בפועל אמירה ספציפי באמצעות שימוש בשורש אמ"ר, הילדים הלומדים ב"גן שפה" יצרו צורות לא-קבילות כשרצו לציין שהחיה פונה לעכביש (פעח, צלח, יבה וכדומה).

אחד הממצאים המעניינים של השחזורים במחקר הנוכחי הוא הבחירה של הילדים בקיומו של דו-שיח ממשי שבו משתתפים שני דוברים. כאמור, בסיפור המקורי הדו-שיח בין החיות לעכביש אינו מתממש, שכן העכביש אינו עונה להן. למרות זאת, בחלק מן השחזורים בחרו הילדים לשים בפי העכביש תשובה. בחירה זו נשענת הן על חוקים פרגמטיים של שיח והן על ידע נרטיבי, שכן בשיח היומיומי אין זה הולם ששאלה תישאר ללא מענה. עם זאת, קשה לדעת האם התשובה שבחרו הילדים להוסיף היא תשובת העכביש לשאלה או תשובה שלהם עצמם. זוהי דוגמה למה שמכנות Kaderavek & Sulzby משלבים של שפה דבורה לעומת המשלבים של שפה כתובה (Kaderavek & Sulzby (2000). ילדים בוגרים יותר עשויים לספק אמצעים לשוניים בתוך הטקסט עצמו, העשויים למלא את מקומן של בחירות פרגמטיות אלה, האופייניות יותר לשפה דבורה.

ממצאי המחקר מעידים על כך שהילדים נשענים בשחזורם גם על מקורות לא-לשוניים. למשל, הילדים ראו באיור מקור מידע ושזרו אותו בתוך סיפורם (השמש זרחה), וילדה מ"גן שפה" הסתייעה בידע עולם כללי הנוגע לחיות (יש לי חלב). תוספת פריטים אשר אינם קיימים בסיפור המקורי מחדדת את השאלה על אודות מקור המידע שעליו נשענים הילדים בבחירת התוספות שלהם. האם התוספת השמש זרחה היא בחירה הנשענת על האיור המופיע בספר בדף הפתיחה? האם העובדה שתוספת זו נעלמת

בשחזורים מאוחרים יותר משמעותה שהילדים הפנימו כי בעת השחזור עליהם להישען על הטקסט הכתוב ולא על האיור?

לסיכום, האופן שבו משחזרים הילדים את הסיפור המקורי פותח צוהר לתובנות שיש להם על הדרך שבה יש לספר סיפור. הקריאה המשותפת עם הילדים והמבוגר מוכרת להם היטב. הם רואים בשפת הספר מקור לימוד ומודל לחיקוי. בחירותיהם הלשוניות מעידות על מודעותם למאפייני השפה הכתובה והמשלב הספרותי, ולעתים קרובות אף ניכרת השפעתם של סיפורים אחרים על הספור המשוחזר, אם במילים הפותחות את הסיפור (פעם אחת הרבה שנים) ואם בתכנים המהדהדים אל תוך סיפורם (שישה בשקיק אחד). התנסויות חוזרות ביצירת ספורים, הנשענים על טקסטים ספרותיים אמיתיים, עשירים מבחינה לשונית, תוכנית וויזואלית, מעניקות לילדים מרחב שבו הם יכולים לעסוק בסוגיות של בחירות לשוניות ונרטיביות. זהו תהליך חשוב ומפתח לילדים בכלל ולילדים עם קשיים ברכישת השפה בפרט.

מקורות

ברמן, ר' (1997) מבוא לפרקים העוסקים ברכישת לשון. בתוך י' שמרון (עורך), מחקרים בפסיכולוגיה של הלשון בישראל. ירושלים: הוצאת מאגנס. עמ' 23-36.

פלד, נ' (תשס"ח) סוגות בדיבור ובכתיבה. תל אביב: הוצאת מכון מופ"ת.
קרל, א' (2003) העכביש העסוק. עברית: מירה מאיר. תל אביב: ספריית פועלים.

Applebee, A. N. (1978) *The child's concept of story: Ages two to seventeen*. Chicago: Chicago University Press.

Bliss, L. S., McCabe, A., & Miranda, A. E. (1998) Narrative assessment profile: Discourse analysis for school-ages children. *Journal of Communication Disorders*, 31, 347-363.

Bruner, J. (1990) *Acts of meaning*. Cambridge: Harvard University Press.

Crain-Thoreson, C., & Dale, P. S. (1992) Do early talkers become early readers? Linguistic precocity, pre-school language, and emergent literacy. *Developmental Psychology*, 28, 421-429

Crain-Thoreson, C. & Dale, P.S. (1999) Enhancing linguistic performance: Parents and teachers as book reading partners for children with language delays. *Topics in Early Childhood Special Education*, 19, 28-39

Ezell, H. K., & Justice L. M. (2000) Increasing the print focus of adult-child shared book reading through observational learning. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 9, 36-47

Gazella, J., & Stockman, I. J. (2003) Children's story retelling under different modality and task conditions. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 12, 61-72

- Gillespie, C. W., & Twardosz, S. (1997) A group storybook reading intervention with children at a residential school for the deaf. *American Annals of the Deaf*, 142(4), 320-332
- Kaderavek, J. N., & Sulzby, E. (2000) Narrative production by children with and without specific language impairment: Oral narrative and emergent readings. *Journal of Speech Language and Hearing Research*, 23(1), 34-50
- Kress, G. (1997) *Before writing: Rethinking the paths to literacy*. London: Routledge.
- Labov, W (1972) The transformation of experience in narrative syntax. In: *Language in the inner city*. Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 354-396.
- Labov, W. & Waletzky, J. (1997) Narrative analysis: Oral versions of personal experience. *Journal of Narrative and Life History*, 7, 3-38.
- Schneider, P. & Vis Dubé, R. (2005) Story presentation effects on children's retell content. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 14(1), 52-60.
- Sulzby, E. (1985) Children's emergent reading of favorite storybooks: A developmental study. *Reading Research Quarterly*, 20, 458 – 481.
- Tolchinsky, L. (2003) *The cradle of culture and what children know about writing and numbers before being taught*. The Developing Mind Series. Mahwah, N.J.: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Tomasello, M. (2003) *Constructing a Language: A Usage-Based Theory of Language Acquisition*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Whitehurst, G. J., Arnold, D. S., Epstein, J. N., Angell, A. L., Smith, M. & Fishcel, J.E. (1994) A picture book reading intervention in day care and home for children from low-income families. *Developmental Psychology*, 30, 679-689